

ר"ת	ניסה	יציאה	ר"ת
18:36	17:59	16:47	ירושלים
18:32	17:56	17:04	תל אביב
18:33	17:56	17:04	חיפה
18:35	17:59	17:07	באר שבע

הפטרה אתה בן אדם (יחזקאל מג)

העילון מוקדש לעילוי גשמתו הטוהרה של מרן שר התורה ופוסק הדור, מורנו ורבנו מרן הגאון רבי עבדיה יוסף זצוק"ל, שזכותו הגדולה תגן עלינו. להצלת: דוד בן שמחה ובי"ב לרפואת: יצ"ב בן אוהבה לעילוי גשמת: מרדכי בן שמחה | ניר אלוך בן מרגלית | חיים בן תמר

עלון שבועי היוצא לאור ע"י מוסדות "כאייל תערוג" הר חומה בראשות מורנו הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

חסדי שמואל

ע"ש סמי סויאד ז"ל בן חסינה

ליצירת קשר: 1599-50-20-51

לקבלת העלון במייל כתבו בקשה ל: harav.eyal@gmail.com

www.ayal-taarog.co.il

3

"שטן זית כתיב למאר" בראי הפרשה

3

חלוקת סזון ושתייה חינם!! בית התבשיל הנייד

4

ססירות נפש לסען השבת סיפור לשבת

4

מיותר לא מפיסדים סיפור אישי

5

הרב יוסף חיים זוננפלד זצ"ל גדולי ישראל

לתוך הדרדה, לתוך הקושי שלך. התקשרה אלי אישה ואמרה שהיה לה עסק טוב ודירה גדולה, אחים של בעלה הכניסו אותם לברוך הם לקחו איזה השקעה גדולה והיו חתומים להם ערבות, הלכה הדירה, הלך העסק, מספרת האישה, "היום אני שוטפת רצפות, אני צריכה להחזיר כל חודש שבע אלף שקל ואין לי אלף שקל לסיים את החודש, איך אני יכולה להסתכל על האחים של בעלי?" אמרתי לה תזמיני אותם כל שבת הם הצילו אותך מדינה של גיהנום, השם אוהב אותך שלח לך שיקחו לך את הדירה, עכשיו הקב"ה יעמוד לצד ימין שלך, רק בתנאי שתקבלי את זה באהבה ולא תאשימי אותם. רבנו אומר בחיי מוהר"ן כל מי שיבוא אלי אני יעשה אותו עני, אבל אני אתן לו גן עדן. אותם מילים האלו של החפץ חיים כותב גם האור החיים הקדוש "אמרה התורה מפני מה בנה עניים אמר לה הקב"ה להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא, פירוש, כי באמצעות העוני בעולם הזה ירבה אוצרם בעולם הבא... אותם שחפצים בטוב הנצחי צריכים בעולם הזה לסבול עניות ומודיע הכתוב כי הייסורים והצרות מביאים מלמעלה כל טוב באמצעותם", קשה לך עם הבנקים, קשה לך עם החובות כמה אתה צריך לשמוח בזה, זה נקרא להכניס אלוקות בתוך ה-דה, כשאדם מקבל באהבה ולא מתלונן הנשמה מתעלה "וכשיתבונן האדם בזה ישא כל דאגותיו במנוחת הנפש", כל הדאגות הפרנסה שלך צריך לשמוח בהם, "והתחזק בעבודת השם כי תורתו בעת הזאת מאוד חביבה בעיני השם שמראה בזה שאהבת השם ותורתו גוברת על כל דאגותיו וכל דף גמרא או משנה שלומד בעת הזאת ישקול יותר ממאה דפים שלומד אחר, וכל זה כשאדם מאמין שכל מאורותיו הם בהשגחת הבורא, אבל אם יאמר שמקרה הוא שנפל בידי רמאי ואין שם בליבו, על זה נקרא מבעט בייסורים וזהו אלוקים לא תקלל", כשאדם משחרר מהלב "השלך על השם היבך" הוא זוכה לשמחה. לפעמים אדם נשאר תקוע עם איזה ירושה שלא נתנו לו, עם חנות שגנבו אותו, עם שותף שרימה אותו, תשחרר. אומר הפלא יועץ "הכלל הגדול האלוקים הנה לידו שלא להאשים, לא להתקוטט עם מי שגרם לו רעה בממונו כי יתן אל ליבו שאלה שלוחי רחמנא".

שבת שלום! אייל עמרמי

פרשת תצווה גליון 496, י אדר א' תשפ"ב

"כי יעמוד לימין אביון"

החפץ חיים כותב בספרו 'השם עולם' 'כתוב בפסוק (תהילים קט, לא) כי יעמוד לימין אביון להושיע משופטי נפשו" פרוש, כי אילו היה הרמב"ם מבטיח לאדם אחד שהוא ממליץ בעדו לעתיד לבוא במשפט בפני השם יתברך, בוודאי היה שמח מאוד על זה שיש לו טוען טוב כזה, ומכל מקום בוודאי היה גם מפחד שאולי בשעת הדין ישבו שמה מחכמי ישראל הראשונים או האמוראים ואולי הם יחייבוהו. ואילו היה איזה מהאמוראים מבטיחו לעניין זה בוודאי שמחתו הייתה יותר גדולה ומכל מקום גם בזה היה מפחד אולי ישבו שם בעת הדין תנאים והם יחייבוהו, ואפילו אם יבטיחוהו התנאים שהם ידברו בעבורו היה שמח מאוד, אבל עדיין היה מפחד פן ישבו הנביאים במשפט, וגם אם יבטיחו הנביאים שימליצו בעדו והיה צריך לשמוח על זה מאוד עם כל זה עדיין היה צריך לפקפק.... אבל אם הקב"ה בעצמו יבטיחוהו שהוא בעצמו יגן עליו במשפט של מעלה לזכותו כמה שמחה גדולה זה יקר מכל הון שבעולם שהרי לא מצינו שהקב"ה יטען בעבורו על שום מצווה שבעולם, כי אם למישהו אביון כמו שכתוב "כי יעמוד לימין אביון להושיע משופטי נפשו", היינו בעת שיעמדו פמליה של מעלה לשפוט את נפשו, ה' יעמוד לימנו לזכותו וברור שעל ידי טענותיו של הקב"ה בוודאי יצא זכאי בדינו של הקב"ה", רק מי שגומר את החודש במינוס יש לו את ההבטחה הזאת. אומר החפץ חיים אם אתה גומר את החודש במינוס קיבלת הון, בוודאי ה' יושיע אותך. מי שגומר את החודש בפלוס יצטרך להתמודד עם השופטים. מסכן מי שיש לו עשירות. עוני זו מתנה גדולה שהשם הוריד לעולם, כמה טוב שליברמן מייקר את הדלק, אומר החפץ חיים "ועל זה כתוב בפסוק "יחלץ עני בעוניו" יחלצוהו מדינה של גיהנום בשביל עניותו ודבר זה הוא אחד מחסדי השם ורחמיו המרובים אשר מחליף עונש קשה בעונש קל ובצער זמני" יש דבר יותר טוב מזה? מסכן אדם שיש לו תכנית חיסכון. אומר הבן איש חי 'משנכנס אדר' מי שמכניס את האות א' - אחד לדרדה, יש לך קושי כל חודש ואתה מכניס את האלוקות

נערך מתוך שיחותיו של מורנו הרב שליט"א, באמונה ובטחון. לצפיה בשיעור המלא - אתר "כאייל תערוג"

מורנו הרה"ג אייל עמרמי שליט"א מקבל את ברכת הרה"ג הצדיק רבי שמעון בעדני שליט"א זקן מועצת חכמי התורה על פתיחת בית התבשיל והישיבה הקטנה

על פי החינוך

לגיל ההתבגרות

הלב שלי נקרע לשתיים...

היה זה לפני שנתיים, ערב שבת קיצית בעיירה צפונית. לאכסניה בה שהיתי הגיעה קבוצת נערים ונערות שהיו פעם חרדים. הגיעו מטעם ארגון שמנסה לתמוך בהם ולשמר אותם באשר הם. מיותר לציין שהמקום בו שהיתי היה על טהרת הקודש, הקבוצה הייתה נטע זה. הלבוש היה פרוץ, גרוע יותר משל חילוני מבטן ומלידה, עוד סימפוטום של התפרקות ופריקה. הם קראו זה לזה בשמות המקוריים, חלקם בעגה אשכנזית כמו: אלחונן (אלחנן) או שיינדי ורוחלה. הם לעגו בהומור שחור ובקולות רמים על מושגים של העולם החרדי. מנסים לכסות את הרגשות החצויים, וחוסר ההשלמה עם עצמם.

בליל שבת, הם התרחקו מהאכסניה, לתוך היער וההרים סביב. ומתוך הטבע הפראי עלתה שירת לכה דודי בלשון הקודש, עם עוד שירי שבת חסידיים. השירה הייתה מלווה בקולות בכי וכאב של געגוע, של תהייה, של ריקנות. של חוזרים בשאלה שלא הצליחו גם בדרך החדשה שלהם למצוא תשובה מרגיעה.

אנחנו פוגשים אותם במשפחה, בשכונה, את אלה שפעם היו חרדים. והם בחרו אחרת. למי שמטה אוזן רגישה יגלה כמה הם ממשיכים להיות אומללים. הם בוכים, הלב שלהם שוטט דם. הנפש שלהם פצועה, מבלבלת, שורף להם מאד. (כך אמרה לי לפני שנים חוזרת בשאלה). להורים שורף לא פחות. ילד אחד בבית, שאינו הולך בתלם, עלול לגרום להרס הבית כולו. בנוסף לכאב הלב על התפוח שנשר, ההורים חוששים ובצדק, שהנער או הנערה יגררו בעקבותיהם ילדים נוספים. עולה בלבם מחשבה שאולי כדאי להרחיק את הילד מהבית. פעם, בשנות החמישים, כשילד נשר, היו ההורים יושבים עליו שבעה ומוחקים אותו מתודעתם. זה מזעזע. היום הוא נשאר לגור בבית, גם אם פיזית הוא מוצא דירת שותפים.

המתבגר שעזב את הדת, ולא עזב את הבית, מאתגר מאד. קשה לראות אותו מסתגר בחדרו באפס מעשה. מתעסק באיפון, צופה בכל מה ששומר נפשו ירחק מהם. כואב לראות אותו יוצא מהחדר בלבוש פרובוקטיבי, בתספורת מוזרה, ומתיישב לאכול בשעה 12 בצהריים ארוחת בוקר, כאלו עסקים כרגיל. והבושות? ההורים יודעים שמדברים על כך מאחורי גבכם, אם בחמלה, אם בהאשמה. איך מתמודדים עם כל זה?

ראשית, תכניסו את זה טוב לראש: אל תענישו את עצמיכם עם רגשות אשמה. "ההורים הם לא הבעיה. אל תאשימו את עצמכם, אל תאשימו את בן או בת הזוג, אל תאשימו את המוסד החינוכי" בקיצור, לא מחפשים אשמים! בעיה נוספת, יש בתים שהשגרה נעצרת ביחד עם הילד הנושר. ההורים עסוקים כל הזמן רק בזה: מרוב חוסר אונים הם מכרכרים סביב הילד, בעודף דאגה בלשאלו כל עשר דקות מה הוא רוצה לאכול, ואיך הוא מרגיש. וכדי להתנחמד מוסיפים שאלה: מה אתה רואה כעת באיפון? היחס העודף הזה יכול למצוא חן בעיניו, ולגרום לו לדבוק בבטלה המחטיאה. או לתת לו תחושה של מחנק. תמשיכו להתנהל כאלו עסקים כרגיל, ואז יש סיכוי שכאשר הנער המדאיג לא יהיה עטוף בדאגה חונקת, הוא יוכל קצת להתפנות לחשוב על עצמו, על עתידו, על לבטיו עם עצמו. זה יכול לסייע לו להתפקח. אם אתם מרגישים שהפכתם להיות כספומט, שהרכב שלכם נמצא ברשותו, אל תאפשרו זאת. זה ניצול. אם תהיה לו/לה דאגה כלכלית, אם הוא יאלץ לצאת מאזור הנוחות, זה יחייב אותו להתמודד, לעזוב את חיי הבטלה ולחפש לעצמו עבודה. לא נורא, שייצא לעבוד, שיראה שהחיים בחוץ דורשים התמודדות. שחיי הישיבה ממש היו גן עדן לעומת מלחמת הקיום. זהה אולי יגרם לו לחשב מסלול מחדש.

נכתב ע"י ז. קליין

מייעצת חינוכית, סמינר "הר חומה"

המדור פתוח לתגובות, שיתופים, ועצות בנושא בית ספר והורות:

zkl55848@gmail.com

סמינר "הר חומה"

בנשיאות הרה"ג הרב אייל עמרמי שליט"א

אם חשובה לך

אווירה רוחנית מצמיחה

אם חשובה לך

אווירה חברתית בונה

אם חשובה לך

רמה לימודית גבוהה

אם חשובה לך

תעודת בגרות מלאה

מקומך אתנו-

הר חומה

הסמינר שלך,

בשבילך.

הרישום לשנת תשפ"ג

בעיצומו

מוזמנת לה(ת)רשם!

נותרו מקומות בודדים

הפואט א'אים-

צורה ח'אים

הפואט א'אים-

נואע א'אים

הפואט א'ירות-

אחוק א'אים

לטופס רישום ופרטים: hrchoma@gmail.com

052-7178225 • המנהלת גב' הרביץ 052-7653007

ym0583268@gmail.com

ביום שלישי הקרוב י"ד אדר א 15.02 ידרוש מורנו הרב ב:

רעננה - 19:00 | בית כנסת "יוסף שלום" עולי לוב (חסן) רחוב שבדי 13

נס ציונה - 20:30 | אולם "יד לבנים" רחוב הבנים 7

לשמיעת שיעורי הרה"ג אייל עמרמי שליט"א בשידור חי וכן בשידור חוזר התקשרו למס': 08-6470437

להזמנת מו"ר הרה"ג אייל עמרמי שליט"א לשיעורים ונכנסים - אליהו: 1-599-502051 שלוחה 5!

של התוס'. רבי חיים שתק, ולאחר מכן אמר כי נהנה מאד מהקושיא, והיא באמת קושיה עצומה.

כשהגיע לשיבה ומסר את שיעורו, סיפר באמצע השיעור מה היה עמו בצעירותו כשלמד את דברי התוספות הללו, וכה אמר: "הייתי אברך צעיר בעיר וילנא, ולמדתי את התוספות הזה, ולא הבנתי את דבריהם הקדושים. למדתי את התוספות עוד פעם ועוד פעם, ועדיין לא הבנתי את כוונתם, עד שהחלתי ללמוד את התוספות מאה ואחת פעמים, ואז בודאי אזכה להבין. וכך עשיתי: למדתי את התוספות עוד פעם ועוד פעם, מאה ואחת פעמים, ישבתי על כך יום שלם וגם כמה שעות לתוך הלילה, עד שגמרתי ללמוד מאה ואחת פעמים, ובכל זאת, עדיין לא הבנתי. וזאת, למרות שבכל פעם שחזרתי שוב, התבוננתי שנית ונסיתי להבין יותר.

"לא ידעתי מה לעשות, הלא למדתי את התוספות מאה ואחת פעמים, ועדיין לא הבנתי כוונתם. החלטתי ללכת לבית הקברות, להשתטח על קברו של הגר"א זצ"ל, ולבקש רחמים שאזכה להבין את התוספות. וכך עשיתי, הלכתי לקברו של הגר"א, בכיתי והתפללתי והתחננתי שאזכה להבין את דברי התוספות, ומרוב בכיות ומפאת אפיסת הכוחות אחרי לימוד במשך יום שלם וכמה שעות לתוך הלילה, נרדמתי וישנתי על הקבר במשך אותו לילה.

"עם שחר קמתי משנתי ולא ידעתי היכן אני נמצא, עד שתפסתי את עצמי שנרדמתי וישנתי ליד קברו של הגר"א. הרהרתי שוב בראשי בדברי התוספות, וביחד עם דבריהם הקדושים נכנס למוחי פשט ברור ונכון בהבנת דבריהם". סיים רבי חיים ואמר לאותו בחור בפשטנות אופיינית: "זוהי יגיעה בתורה". ללמוד מאה ואחת פעמים תוספות אחד, ואח"כ בכיות ובקשות להשי"ת שיזכה להבין... כך כתיב להבין סוף סוף את דבריהם הקדושים של התוס'."

בראי הפרשה

"שמן זית זך כתיב למאור" (שמות כ"ז, כ')

כותב האור החיים הק': "שמן זית" רומז לתורה הק' - מה השמן מאיר לעולם כך התורה; "זך" - שצריכים לעסוק בתורה לשמה; "כתיב" - שצריכים לעסוק בתורה ולכתת גופם וכחם..."

ישיבת 'מרכז התורה' בשכונת תלפיות בירושלים היתה בנשיאות הגאון רבי חיים קריזווירטה זצ"ל גאב"ד אנטווערפן, וכל פעם שרבי חיים הגיע לארץ ישראל, היה מוסר שיעור בישיבה, כאשר אחד הבחורים היה ממונה מטעם הישיבה להביאו משדה התעופה בלוד הישר להיכל הישיבה.

אותו בחור ידע שבמשך שעת הנסיעה עם רבי חיים יוכל לדבר עמו בלימוד, ולכן כל פעם שהיה אמור לנסוע היה מכין את עצמו כמה ימים קודם לכן, לדעת את הסוגיא היטב כדי שיוכל לדבר בלימוד. פעם אחת שאל הבחור את רבי חיים קושיא בתוס' בסוגיא שלמדו אז בישיבה, באמרו שאינו מבין את דבריהם הקדושים

בית התבשיל הנייד 'כאייל תערוג' יוצא לדרך!!

בס"ד

נקניקיה לאחמניה

בחינם!
כל רעב ממנו יאכל

בכל יום 500 לחמניות לכל רעב

תרומת שבי דניאל (מיאמי), טל מזרחי (לוס אנג'לס) ואלידן בן ז'קלין

להשתתפות במצווה חשובה זו ניתן להעביר ל: **בנק מרכנתיל סניף 635 ח-ן 55208 לציין עבור ניידת בית התבשיל**

(קבלות ע"פ סעיף 46)

חדש! שידוכי "כאייל תערוג"

שידוכים בפיקוחו של מו"ר הרב אייל עמרמי שליט"א

להשאר פרטים וקבלת טופס הרשמה: la.hupa.bzh@gmail.com טל': 055-2748027 בין השעות: 20:30-22:30

"מציאתי את שאהבה נפשי"

סיפור לשבת

מסירות נפש למען השבת בכלא הרוסי

מאחורי גבי על ידי שולי החולצה והשרוולים הארוכים. נשארתי שוכב על בטני, עקוד כמו שור לשחיטה. הקצין יוצא מהצינוק בזעם. הדלת נטרקת, ואילו אני, שלווה מזורה צונחת עלי. בראשי רוחשים מחשבות: מאושר אני עלי אדמות, זכיתי להצטער ולהתייטר למען שבת המלכה. עמדתי במבחן למען שמירת השבת, והנה אני בצינוק, זהו אושר רוחני אמיתי. הזמן חולף, אני על הרצפה, עקוד וכואב, מפעם לפעם צועק אלי החייל מהחרך שבדלת: המסכים אתה לחתום? ואני בקול צלול ובוטח משיבו: לא! לפתע, פסק ליבי מלפעום וזרם דמי כמו האט מהלכו. מחשבה פילחה את ראשי כחץ חד, בעצם, שאלתי את עצמי בחרדה, מי פסק שמצווה עלי למסור את הנפש? מנין לך שהק.ג.ב. מתכוון להעביר אותך על דתך, הלא הם בסך הכל זקוקים לחתימתך, ואך במקרה הם דורשים ממך, שתחתום דווקא בשבת. להם חשוב לאכוף עליך למלא את הפקודה. זה כלל לא איכפת להם אם שבת היום או סתם יום של חול. ואילו קול אחר קורא בקרבי, זהו משטר קומוניסטי. משטר שהכריז במפורש מלחמה גלויה בה' ובתורתו.

כוחותי הולכים ואוזלים. מחשבות שונות מתרוצצות בראשי. קול אחד קורא לי, חתום! ואחר זועק ממעמקי לבבי, אל תחתום! - לבי פועם בחזקה. מי יודע אם עוד רגעים ספורים אהיה עדיין בעולם הזה... ומהחור שבדלת שוב מציצה עינו של השומר: התחתום כבר? כמה זמן תחשוב שתחזיק מעמד? לא ענית. שפתי הצחיחות ורוחשות: ריבונו של עולם, עזור לי, איני מסוגל יותר, כוחותי אוזלים. אתה, השם יתברך, כל יכול, עזור לי, שלא אגיע לידי חילול שבת. אני לוחש לעצמי את הפסוק: 'וציאתם מחושך וצלמות ומוסרותיהם ינתק', והלא יאומן קורא: אני מרגיש שאני יכול לנענע את היד. אני מנסה שוב, והקישורים נפתחים. הרמתי יד אחת, לא יאומן, היד מתרוממת. הושטתי יד שנייה, וגם היא נעה בחופשיות גמורה. עם שתי ידי החופשיות התרתי את רגלי מן הכבלים. מתחת את הרגלים הדואבות. התנשמתי עמוקות וחשתי כי כוחותי שבים אלי אט אט. כששמעתי את צעדי של השומר, חשתי שהוא יציץ ויראה כי השתחררתי, ולכן שכבתי על הקרקע כאילו אני עדיין קשור, אך תיכף שנתרחקו צעדי התיישבתי על הרצפה הנוקשה, נרגש עד עמקי נשמתו ונתתי שבת לה' יתברך אשר חולל לי נס מופלא שכזה.

המתנתי בדריכות. יושב ושוכב חליפות. עד שהייתי בטוח כי כבר יצאה השבת. ואז, הדהדה צעקתי בכל רחבי המסדרון: "הנה, אני כבר מוכן לחתום." כעבור דקות מספר, נשמע קול שקשוק מפתחות. הדלת נפתחת והקצין בפתח. אני שוכב על הארץ, מקופל כעקוד. הקצין קרב אלי, מתכופף כדי להתייר את הקישורים, ואז הוא קורא בתדהמה נוראה: "יהודי, מי פתח לך את החבל? האלוקים שלכם תמיד עוזר לכם בשעת צרה... שתקתי. וכי מסוגל אני להסביר לו, לגוי הרשע, שיש אהון הקשובה לתפילה מלב נשבר. בחצי הלילה חזרתי לחדרי, תא מספר מאה שלושים ואחת. השמועה אודות נס העקידה, שארע לי, עשתה כנפיים. הגויים הביטו עלי בתמהון ובהערצה. קשה היה להם להאמין למשמע אוזניהם, אך לדידי, הנס האמיתי היה עצם יכולתי להביט בעיני השטן ולומר: 'גירא בעיניך', לדעת שהשבת יקרה היא מכל מחיה, ונכונים אנו למסור נפש בכדי לשמור עליה.

הגאון רבי ישראל יצחק פומרנץ זצ"ל שהיה במדינת רוסיה בתחילת מלחמת העולם השנייה, הוא ניסה לברוח משם אל מדינת ליטא, בכדי שיוכל לחיות במקום בו לא יצרו את צעדי ברוחניות ויתאפשר לו לחיות חיים של תורה ומצוות. אולם נסיון הבריחה לא צלח, והוא נתפס ונכלא בכלא הרוסי הידוע לשמצה.

מעשה שהיה באחד מימי השבת בהם הוא היה בכלא הנורא: עמדתי בפינת החדר, שקוע בתפילת שחרית של שבת, ולפתע קול מפתחות נשמע מן הפרוזדור. הדלת נפתחת ושוטרים חמושים עומדים בפתח: היי, ז'יד, בוא אתנו תיכף.

הקצין, נינוח שלא כהרגלו, מפיס אותי: "אל תפחד, אין זו חקירה. אנו זקוקים לטביעת האצבעות שלך". אני מתנצל ועונה לו: איני יכול! הסברתי לו בשפה ברורה: "יהודי אני! שומר תורה ומצוות. הקב"ה נתן לנו תורה ומצוות בהר סיני והוא שציווה עלינו לשמור את יום השבת. ביום זה אסור לנו לעשות כל מלאכה. לכן אחתום ברצון הלילה או מחר, אך לא עכשיו".

פני הקצין אדמו מזעם, והוא צעק: "אתה מפר פקודה, אינך בן חורין כאן. פה בבית הסוהר, עליך לעשות כל מה שפוקדים עליך!".

הקצין הגוי לא הבין אמנם את דברי, אך טון דיבורי התקיף היה ברור לו די והותר. כעסו רק גבר, והוא החל להמטיר עלי צרורות של קללות ואיומים. לפתע ניסה לשכנעני באופן אחר: אם תחתום - תשתחרר מהר יותר, וגם יהיו לך תנאי מאסר טובים יותר. תקבל ליטר חלב וגם ירקות כאוות נפשך, הכל אתן לך ובלבד שתחתום תיכף ומיד. אך ידי נשארו שלובות, אף לא קרבו אל העט. הקצין קם ממקומו, והוא צועק עלי: "אתה חותם?" ואני משיבו ברוגע: "לא!" תשובתי השלווה הוציאה אותו משלוות רוחו, והוא פקד להוליך אותי לצינוק. הצינוק הוא חדר זעיר וכולו עשוי בטון. אין בו חלון, רק דלת פלדה, המובילה אל הפרוזדור הארוך. בדלת חור קטן, דרכו מציץ השומר אל התא, לראות האם הכלוא בצינוק המחניק עודנו בין החיים... הוכנסתי לצינוק בחבטות עזות. החייל חבט בי בחזקה בכל גופי.

הקצין לא יכול היה להרגע: האם עכשיו תחתום? ואני בשלי: לא! הקצין פוקד על החייל: קשור אותו! והוא תיכף שולף חולצה משונה: ארוכה עד לרצפה ושרווליה ארוכים במיוחד. החייל מלביש אותי בחולצה המזוהה ששרווליה נשרכים על הארץ, וכעבור רגע, הוא מפיל אותי ארצה, את ידי ורגלי הוא קושר אלה לאלה

מיתור לא מפסידים // סיפור אישי

היא לא השאירה לי אפילו גרביים! סיפורתי לרב והוא אמר לי שבסופו של דבר לא מפסידים כשהולכים עם האמונה. לאחר כמה חודשים ספורים הבנתי מה התכוון כבוד הרב וה' שלח לי שידוך מדהים עם אישה נפלאה שעובדת לפרנסתה כאדריכלית, התחתנו ונכנסנו לגור בדירתה המדהימה שמרוהטת בהוד ובהדר. ה' הראה לי שאם ויתרתי על הריהוט והביגוד הישן, הוא שלח לי ריהוט ופאר חדש! תודה לרב הקדוש על העצות והטמעת האמונה בתוכנו!!!

יש לכם סיפור אישי? שתפו אותנו במייל:

052-3978629 או בוואטסאפ: b0526558387@gmail.com

סיפור יהודי יקר: 'לאחר תקופה לא קלה בבית ולאחר ניסיונות רבים של שלום בית, החלטנו אני ואשתי להיפרד. בזמן האחרון אני מנסה להיוועץ בכל דבר עם הרב אייל עמרמי שליט"א וככה התייעצתי אתו גם על חלוקת הרכוש. הרב אמר לי שאם כבר הוחלט סופית על הפרידה, בשביל השלום אאפשר לאשתי לשעבר לקחת כל מה שהיא רוצה מהבית ורק אחר כך אני אקח את מה שנשאר. אמרתי לכבוד הרב שכמו שאני מכיר אותה אפילו גרביים היא לא תשאיר לי, אבל הרב התעקש ואמר שאדם לא יכול לגעת בממון חברו אפילו כמלוא נימה. באמת אמרתי לגרושתי שתיקח מה שהיא רוצה ואני אקח את כל השאר, הגעתי לבית לאחר שהיא עזבה אותו ובאמת

הנשרים
מהודרים

עיצוב
מתנה

לפרטים: נתנאל 050-6785912

קוטרין קאלי תתרו
חסד-השם

אולם קידושים וקייטרינג
"כאייל תערוג"

בריתות | סעודות מצוה
אולם קידושים | שבתות חתן

אדרוש על מידת הביטחון", עונה יוס'ה ברצינות תהומית. "בזמן האחרון חש אני חלישות מסויימת אצל הבריות בעניין זה".

רבי יוסף-חיים מהנהג בהסכמה ונפרד מעמו בברכת השבת שבפתח. כך מוסיף רבה של ירושלים לפקוד את בתיהם של כל עלובי החיים ביישוב. ומדי יום שישי מסתיים הסיבוב במרתף טחוב ואפל, שבו מתגוררת הינדה הישישה. אין איש יודע את גילה המדוייק. לפני שנים רבות עלתה ארצה בגפה מפולין, ארץ הולדתה. אישה למודת סבל וייסורים. כל גופה כואב ודואב, ואילולא נשות ירושלים הטובות, הסועדות אותה מדי יום ביומו במסירות, ספק רב אם הייתה מגיעה עד הלום.

"שבת-שלום, רבנית", מאחל לה רבי יוסף-חיים בהדרת-כבוד וכבר נפנה לצאת. אלא שהפעם יש להינדה הישישה משאלה מיוחדת.

"רבי!", מגביהה היא את קולה ככל יכולתה, "ברכני באריכות ימים ושנים!". רבי יוסף-חיים מחייך אליה ומבקש לעשות כרצונה. הינדה מפרשת את חיוכו כהבעת פליאה. "אל-נא יתפלא רבנו על בקשתי", מסבירה הישישה בהתרגשות. "בוודאי איני צריכה לספר לך על המדרשים הרבים המתארים את רבבות המלאכים שנוצרו בשמי מעלה בשביל מטרה אחת ויחידה - להגיד פעם אחת 'קדוש, קדוש, קדוש'. הינדה עוצרת לרגע ומיד ממשיכה: "ואילו אני - לא פעם ולא פעמיים, אלא פעמים רבות בכל יום - זוכה לברך 'ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם, שהכול נהיה בדברו' ושאר ברכות, וכן להתפלל, ולקרא קריאת שמע, שחרית וערבית; האין רבנו סבור כי ראוי שארצה אריכות ימים כדי שאזכה לומר עוד ברכה לקב"ה, עוד 'הללויה' ועוד 'אמן'? ברכני רבי בברכת חיים, למען לא אחדל מלברך את אבינו שבשמים!".

התרגשות גדולה אופפת את רבי יוסף-חיים. ניכר עליו כי דבריה הנוקבים של הינדה יורדים אל תוך חדרי ליבו. רבי יוסף חיים נושא תפילה ואומר: "ריבוננו-של-עולם, הבט משמים וראה כמה צדקת זו מייקרת כל רגע ורגע בעולמך. ראה עד מה מחבבת היא כל ברכה וכל 'אמן'. תן לה אריכות ימים ושנים טובות, כדי שתזכה להללך ולשבחך עוד זמן רב". רק אז, לאחר שהינדה הישישה נתרצתה סוף-סוף, יכול רבי יוסף-חיים להיפרד ממנה ולחוש לביית-הכנסת.

הרב יוסף חיים זוננפלד זצ"ל

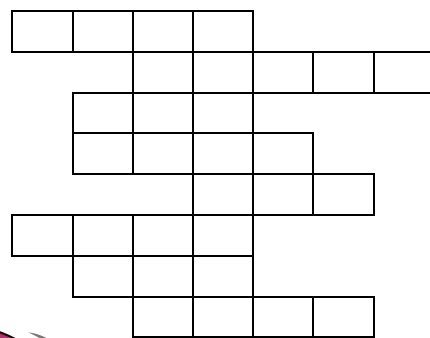
בעוד שעה תפרוס שבת המלכה את כנפיה על עיר-הקודש. רבה של ירושלים, רבי יוסף-חיים זוננפלד זצ"ל, יוצא מביתו ופוסע לעבר בית-הכנסת, לפתע עוצר רבי יוסף-חיים מלכת, ופונה לתוך חצר קטנה שבטבורה שוכן ביתה של ביילה האלמנה, נוקש הוא קלות על הדלת הפתוחה למחצה ונכנס פנימה.

כל השבוע מצפה ביילה לדקה זו של אושר, בכל יום חמישי טורחת ביילה ואופה במו ידיה עוגיות, את מחציתן היא מחלקת לחולים הרתוקים למיטותיהם, ואת המחצית השנייה שומרת היא לרגע טמיר זה. "אה! לו רק אפשר היה לטעום מהן עכשיו!", אומר רבי יוסף חיים לאלמנה הקורנת מנחת, כך מדי שבוע שבוע - ביילה אופה, הרב משבח ואינו טועם, והיא מתמלאת אושר עד בלי די. כזה הוא רבה של ירושלים וזה המנהג שאימץ לעצמו - בכל יום שישי לעת ערב, שעה לפני כניסת השבת, יוצא הוא לסיבוב בין בתי החלכאים והנדכאים, כדי להאיר ולשמח, ולו גם לדקות מעטות, את נשמותיהם הדויות.

משם פונה רבה של ירושלים לצריפו הדלוח של "יוס'ה הדרשן". כך הכול מכנים את המסכן, בגלל הדרשות לאין-מספר שנוהג הוא לשאת, בחצר בית-הכנסת, באוזני כל מי שרק מוכן להאזין. גם עליו אין רבי יוסף-חיים פוסח. "על מה תדבר השבת?", שואל אותו רבה של ירושלים בחיוך טוב. "השבת

מדור היילדים

1. אבני...
2. תכלת...
3. בן אהרן...
4. חנוכת...
5. שם התולעת שהייתה במקדש.
6. "להעלות נר..."
7. מתכת יקרה בפרשה
8. שובצו בו 12 אבנים יקרות

- א. העבֹדָה הַבְּאֵהָלָה מוֹעֵד נִעְשְׂתָה בְיַד־הֵם
- ב. מִכְּנֹסֵי הַכְּהֹנִים נִוָּעְדוּ לְכֹסֶת
- ג. אֶחָד מִשְׁמֹת הַשְּׂבָטִים שָׁהִיז עַל הַאֶבֶן הַשְּׁנִית מֵאֲבְנֵי הַשֹּׁהַם
- ד. הִזָּ מִסּוֹנוֹ עַל אֶהָרָן וְעַל בְּגָדָיו וְעַל בְּגָדֵיהֶם
- ה. שֵׁם מִדָּה
- ו. יָחַד
- ז. צִלְזֹל, בְּלִי שְׁמָרִים
- ח. הִחְשׂוּב בְּבִגְדֵי הַכְּהֹנָה
- ט. שְׁתֵּי שְׁרָשְׁרוֹת הַזָּהָב לְסוֹף גְּבוּל הַחֹשֶׁן הָיוּ עֲשׂוּיֹת זָהָב
- י. יַנְתֵּק מִפְּקוּם חֲבָרָו
- כ. כְּתוּשׂ
- ל. אֶחָת מֵאֲבְנֵי הַחֹשֶׁן
- מו. בְּגֵד כְּהֹנָה לְשִׁמּוֹשׁ לְעִטִּיפֹת הָרֹאשׁ
- נ. מִזְבַּח הָעוֹלָה הָיָה עֲשׂוּי כָּפָר
- ס. הַפְּתִיחִים הָעֵבִים הַנִּשְׁאָרִים בְּנִפְּהָ לְאַחַר שֶׁהִקְמַח הַדָּק נִפְּל בְּשַׁעַת הַנִּפְּחָ
- ע. אֶחָד מִסֹּגֵי הַקָּרְבָּנוֹת
- פ. הָיוּ בְּשׂוּלֵי הַפְּעִיל שֶׁל הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
- צ. תִּכְשִׁיט שְׁעַל מִצָּחוֹ שֶׁל כֹּהֵן גָּדוֹל
- ק. מִדְּחָה
- ר. מְצַלַּע בְּעַל אֲרְבַּע צְלֵעוֹת שְׁוֹת
- ש. עַל שְׁתֵּי אֲבְנֵי הַשֹּׁהַם הָיוּ כְּתוּבִים
- ת. מִשְׂבָּצוֹת לְנוֹי

ימי ראשון
ימי שני
ימי שלישי
ימי רביעי
ימי חמישי

סיפורים ומעשיות צדיקים
לימוד שירת הבקשות וטעמי המקרא
תהילים ומשניות
לימוד שירת הבקשות המרכזית עם הפייטן ר' אלחנן משמרת הי"ו
סיפורי מעשיות וגדולי ישראל על הפרשה לקראת שבת

המתמידים חוזרים לשגרה עם המון הפתעות חדשות

כל יום בין 18:00-19:00 בביהכ"ס המרכזי "חסדי שמואל" רחוב הרב מן החר 4

הערב הגדול של בית התבשיל יוצא לדרך...!!

ארוחת ערב
עשירה

בליווי הזמר
אריאל לוי

ממש צעד אחד לפני פתיחת בית התבשיל שבו יחולקו ארוחות בחינם לכל נדקק, אתם מוזמנים להשתתף בכינוס הגדול של פתיחת בית התבשיל והישיבה

בהשתתפות מרן הראשל"צ הרב **יצחק יוסף שליט"א**

בהשתתפות מורינו ורבינו הרב **אייל עמרמי שליט"א**

הערב יתקיים בבית-התבשיל "כאייל תערוג" רח' הרב מן ההר 4 הר חומה ירושלים

יום רביעי 16.2 | טו' אדר א' | 19:30

להצטרפות: 052-7202020

תלמוד תורה

ילדי כיתות ז - ח תלמוד תורה "כאייל תערוג" בסעודת ראש חודש וסיומי מסכת מהתלמידים היקרים עם סעודת בשרים ועל האש כיד המלך

זמני תפילות ושיעורים

ביהכ"ס המרכזי "חסדי שמואל" הר חומה"

תפילות לימות החול

05:40 (כ-45 דק' קודם הנץ החמה)	שחרית הנץ החמה
07:00	שחרית מנין ב'
07:30 (בישיבה הודו ב7:45)	שחרית מנין ג'
08:15	שחרית מנין ד'
17:10	מנחה
סמוך למנחה	ערבית מנין א'
בתום השיעור המרכזי	ערבית מנין ב'

שיעורים - בימים א'-ה' בשעה 19:30	
יום ראשון	עין יעקב - עיון באגדות חז"ל
יום שני	אמונה ובטחון
יום שלישי	פרשת השבוע / הלכה / ענייני יומא
יום רביעי	ליקוטי מוהר"ן / רבינו נחמן מברסלב
יום חמישי	הלכות שבת/מועדים

פעילויות לנשים	
יום שלישי	20:45 שיעור בחסידות מהרבנית חנה בקרמן תחי'
יום שני	21:00 בריאות טבעית ע"פ היהדו(א. פורמן)

פעילויות לילדים	
יום שלישי	18:00 מתמידים לילדים, משניות, תהילים, סיפורי צדיקים ועוד. הגרלות ופרסים למשתתפים

תפילות ושיעורים בשבת קודש

17:00 (כ-30 דק' לפני השקיעה)	מנחה ערב שבת
05:20 (כ-65 דק' קודם הנץ החמה)	שחרית הנץ החמה
07:00 (30 דק' לפני תפילת שחרית)	שיעור בהלכות נידה
07:30	שחרית מנין ראשי
12:30 (אליהו קורן 2, משפחת פרג'יאן)	תהילים לבנים
14:30 - 15:00 (חושן משפט)	שיעור הלכה, שו"ע
15:00	מנחה
15:30 - 16:15	שיעור
16:15 באולם למטה עם החזנים והפייטנים ר' אלחנן משמתי ואבי ניסים ונחמן עמרמי ושירת הבקשות	סעודה שלישית
16:40	שיעור הלכה
18:00 (עם צאת השבת)	ערבית של מוצ"ש
18:20 (לאחר ערבית של מוצ"ש)	אבות ובנים

פעילויות לנשים בשבת	
תהילים לבנות	13:45 (בביה"כ חסדי שמואל)
שיעור לנשים	13:45 מפי מו"ר שליט"א

שיעורים נוספים מפי מו"ר הרב שליט"א בירושלים והסביבה:

מוצ"ש	20:45	ביה"כ "קול יעקב" רח' הנביאים 22 מודיעין
יום ראשון	20:45	ביה"כ "ספרא", רחוב שמואל יפה פסגת זאב ירושלים
יום שני	17:30	ביה"כ "מוסיוף", רח' יואל ירושלים
	20:45	לבנות סמינר! מדרשיית "תפארת בנות", רח' קצנלבוגן 81 ירושלים
יום רביעי	18:00	ביה"כ "בורכוב", רח' פישל ירושלים
	21:30	שיעור משתנה באיזור ירושלים, לעדכונים ניתן להצטרף לקבוצת הווצאפ השקטה 050-852-0721

Princess Ashley
שמלות | איפור | שיער

מספרת נשים וילדות בלבד
סלון כלות לילדות ובנות מצווה

מבחר שמלות, הנעלה ואביזרים לכל אירוע
שאתם לא תאבדו את המדע!

רח' אליהו חכים 51, טלפון 050-2389815

אשל אברהם
אוכל מהנשמה לנשמה

מלאכל | שניצלם | פרגיות | שווארמה | קבב
קציצות הבית | מעורב | פרגיות
סלטי בריאות | נשנושים | ועוד -
פהחמ"א 3 מו"ר ח"כ אילן מנחמי שליט"א

הגדלנו את מערך המשלוחים בשבילכם. (כולל טייק אווי)

02-5792590 | להזמנת ומשלוחים: 02-5792590

פרינס היום

ניתן להקדיש את השיעורים הנמסרים מידי יום בביה"כ מפי מו"ר וכן את הלימוד בכולל, להצלחה, לרפואה ולע"נ

050-6785912 נתנאל

תשובה ממורנו הרב שליט"א בעניין כלי נגינה בבית כנסת בראשי חדשים בלבד

אלא אחרי גמרם את השיר הזה עוד ממשיכים הם לזמר ולנגן בכל מני ניגונים ערבים במשך שעה שלימה קודם קבלת השבת גם בעל כת"ס בנו הג"ר ר שלמה סופר אב"ד בערגסאז בספרו חוט המשולש מביא כפי ששמע מאביו בעל כת"ס "ואז היה נהוג בבית הכנסת הראשי "אלטנייא" אשר בה קיבלו את השבת בעוד היום גדול שבעת קבלת השבת נגנו כפי זמר אשר המנהל ברגלו ודורכו וזאת היה מעבודת א מפחותי העם וכ"ו עיין שם *ובקובץ בית אהרון ישראל מביא רצף של עדויות ממאה שנה משנת ש"ע עד שנת תע"ט שנהגו בחבל ארץ בוהמיה, בקהילות החשובות ביותר בישראל פראג פרנקפורט, ניקלשבורג, בתקופת זוהרם לקבל שבת עם כלי זמר שונים וברוב פאר והדר *והג"ר הרץ שיעור [בספר אלה דברי הברית] אב"ד כותב "המנגנים בקהילתנו בכלי זמרים בקבלת שבת" המנהג פה בפראג שמחויבים את הזמרים להסיר ולסלק מידם כלי זמר חצי שעה קודם ברכו *ובספר דרך החיים לר" אברהם לוושטם אב"ד עמדין שכותב "ומה שנהגו בכמה קהילות לקבל שבת בקול שיר המשוררים המה ישראלים ולא נגנו רק עד ברכו שאז מקבלים עלינו שבת אבל מברכו ואילך שאין ישראל רשאי לנגן לא שמענו שהיו מנגנים ע"י נכרי *ועיין לרב דוד צבי הופמן בשו"ת מלמד להועיל ח"א סימן ט"ו הביא להקה של פוסקים שהתירו נגינה ביום חול ובניהם ר" אליעזר פלעקש ו ר" שמואל לנדא מק"ק פראג ור" לייב מעליש , וכן פסקו עשרה רבנים דק"ק ליותא החתומים שם וז"ל וכולנו יחד אסרנו איסור לבלתי ינגנו ביום ש"ק

לא הותרנו רק בחו"מ וערב שבת וערב יו"ט קודם שתכנס שבת ויו"ט וגם זאת התרנו כי אם ע"י ישראלים אנשים אשר יראת ה

בלבכם
-וכן כתב להתיר ר שלמה יונה רבה של מודינה לאחר פטירתו של ר דוד זכות ממודנא להתיר את האורגן בבית הכנסת ומובא בספר אספות של הרב משה ניסים *וידודו של הישא ברכה ר יוסף בורלא מחכמי ירושלים בשו"ת וישב יוסף סימנים [ג-ג] מסתפק בזה והן ולא -רפיה בידיה ונראה שדעתו בעצם העוגב אפשר להקל אולם המקלה שהוא ע"י גויים אינה נאה שערלים ותעסקו במלאכת שמים *ולדבריו הקדושים של חת"ס בסיומן [פ"ט] חלק ו שמיום שחרב בית המקדש נאסרה כל שמחה עין למרן הראשל"צ הרב יחווה דעת בחלק א סימן [מ"ה] שהתיר לנגן בכלי שיר לצורך סעודת מצווה וידוע שראשי חדשים הם ימים טובים - ועין יביא חלק ג סימן [י] - באבה"ע .

שהתיר לערוך חופות בבית כנסת ובודאי שאין חופה בלי כלי שיר *וכתב האור לציון [ג, כ"ה] שיתיר למי שבעצבות לשמוע כלי נגינה במשך כל השנה ואף בשלושת השבועות בין המצרים מי שסובל מדיכאון, מותר

*לאחר כל האומר מכיוון שמצאנו מחלוקת במנהג אם לנגן בבית כנסת בשעת קבלת השבת ומכיוון שידוע שרוב האנשים בדורנו סובלים מחרדות ומעצבות כעדות הרוקחים הכדור שנמכר הכי הרבה בדורנו הוא "ציפרלקס" מיועד נגד דיכאון ועצבות לכן בימי ר"ח ראשי חדשים וחוה"מ שמתקבצים לשיר ולהתפלל לכבוד ה"ראיתי להקל ולנגן באורגן {ולא בעוגב} ולא בשאר הימים -וכן פסק הלכה ברורה [קנ"א, נ"ז] בסיומת מסכת להתיר להכניס כלי נגינה ואנו בר"ח עושים סיום מסכת והשי"ת ואור עינינו ובאור תורתנו ונזכה לכוון אלא אמת

אמכ"ר
בברכה אייל עמרמי

*בשו"ת החתם סופר חלק ו {סימן פט} מאריך באיסור לנגן בעוגב בבית הכנסת כשם שלא מצאנו שהיה עוגב בבית המקדש והטעם משום ששם עוגב מגונה ששמו מזכיר שירי עגבים של זנות וכשם שלא היו מכניסים מי המעיין הנקרא מי רגלים בעזרה מפני ששמו מגונה וכמו כן אין להכניס כלי זה בבית כנסת שהוא מקדש מעט ועוד טעם שלא להכניסהו בבית המקדש שנראה שהיה חוק של עו"כ ומזלות הקדמונים להכניס כלי זה דווקא בבית עבודתם כאשר גם עתה מנהג אבותיהם בידיהם ואינם משתמשים בכלי זה אפילו לצורך שמחה כי אם בבית תפילתם ומפני כן נאסר לנגן בכלי בבית במקדש ובבית כנסת משום חוק ע"ז שהיה להם כלי זה לחוק להם כבר קודם בית המקדש ואם כן נאסר לנו מדין תורה ועוד טעם לאיסור ניגון בבית הכנסת שמיום שחרב בית המקדש נאסר לומר בכלי שיר לגבוה רק בפה הותר שאין בזה " בסומי קלא וליכא שמחה יתירה" כ"כ וגם שעיקר שירה בפה בפה על כך נישאר השירה בפה גם במקדש מעט אבל בכלי אסור שאין שמחה לפניו מיום שחרב בית המדקש וכולי...

*והנה כן כתב גם ר" חיים פלאג"י בשו"ת לב חיים ח"ב סימן [ט] ובספר ומשא חיים סימן רס"ו דף ס"ב - וכן כתבו רבים מאחרונים שו"ת שבט מנשה לרב מנשה גרוסברג אוסר את העוגב בימות החול משום דהתפילה צ"ל ביראה ופחד ולא מתוך שחוק ולי נירא כותב הרב

" שגם בזמן בית המקדש לא היו מנגנים הלויים אלא בעבודת הקורבנות ולא בשעת התפילה ובקשה" וכן כותב אג"מ -ובעל משפטי עוזיאל -ומנחת יצחק -ושבט הלוי ועוד אחרונים

*בחפשי בספרי האחרונים מצאתי כמה גדולים שנהגו לנגן בבית הכנסת בימי שמחה בשעת התפילה ובניהם בעל תשובה מאהבה ובעל שיבת ציון בנו של הנובי"ץ

כמובא בספר אלה דרכי הברית ע [י"ז] -ובידינא רבא דק"ק פראג הגאונים בעל שו"ת תשובה מאהבה ובעל שיבת ציון בנו של הנו"ב ר לייב מעלייש כתבו שהיו מחייבים המזמרים להסיר ולסלק מידם הכלי זמר חצי שעה קודם ברכו - שהיה מנהג קדום בפראג משנת שע"ה ובעוד קהילות קדושות לנגן בעוגב לקראת קבלת שבת ולקבל שבת בכלי זמר ועשו כן קודם קבלת שבת -והביא בספר צרור החיים סימן {א}- שישראלים נגנו בכלי זמר עד ברכו שאז אנו מקבלים שבת ואחר ברכו נגנו ע"י עיכום" -ובמכתב של החתם סופר שם כתוב שמקובל בידו שבפראג פסקו נגינתם טרם אומרים מזמור שיר ליום השבת -וב"א המכתבים שם מבואר שאח"כ חזרו הקהל לביתם והנשים הדליקו נרות שבת והאנשים לבשו בגדי שבת יוצא אפוא שזמרו בכלי שיר מבעוד יום גדול שלא בשעת קבלת השבת וכנראה שעשו כן כדי להכין עצמם בשמחה לקראת קבלת השבת

*ובימנו של ר אברהם הלוי [הנוסע ר אברהם הלוי בהתענינו במנהגי קהילות ישראל באירופה סיור במסע ארוך ימים בהרבה מקהילות שבאירופה]

ומובא בקובץ בית אהרון וישראל {ע"ג} שנה [י.ג.א] -בתיאורו את קבלת שבת בפראג כותב:

בפראג ישנם חזנים מפורסמים וכ"ו והחזנים משתמשים גם במשוררים וחלילי-אורגל -וגם צלצולי שמע וקלף צימבליש בכל יום שישי לקבלת שבת בעזרת הכלים הללו המה מזמרים לא רק לכה דודי בלבד

